

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy óra 1 frt — kr.
 Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közvetítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak

A bevádolt nemzet.

Debreczen, márcz. 17.

A bukaresti oláh egyetemi ifjak röpiratát intézték Európa népeihez, melyben a magyarországi románok elnyomatása s a magyarság chauvinisztikus törekvései ellen tiltakoznak. A röpiratot német nyelven jelentették meg, hogy annál több olvasója legyen.

Szemen-szedett hazugság mindaz, a mit e röpirat tartalmaz; a magyar olvasóközönség előtt, mely a helyzetet ismeri, mely nagyon jól tudja, hogy a magyarországi románok elnyomva nincsenek, se vallásukat, se nemzetiségüket veszély nem fenyegeti, felesleges is e röpirat egyes tételeinek czáfolatába bocsátkozni. Ismétlődnek benne mindazon vádak, melyeket a magyarországi román sajtó fejünkre szór, s bizonyosra lehet venni azt, hogy e szennyes irodalmi termék nem is Bukarestben, hanem Magyarországon, valamelyik oláh lap szerkesztőségében iratott.

Ha a külföld a magyarországi viszonyok felől tájékozva lenne, ha ismerné a külföld a magyarországi nemzetiségek viszonyát a magyar nemzethez, ha tudná, hogy a magyar állam minden polgára számára teljes jegegyenlőséget biztosít, akkor az oláh ifjak emlék-iratára rá se

hederitenénk; de midőn a külföldön általánosan el van terjedve azon balvélemény felőlünk, hogy mi az idegen nemzetiségeket elnyomjuk s e véleményt különösen a német sajtó terjeszti czélzatosan, már akkor biztosak lehetünk felőle, hogy az oláh ifjak emlék-irata sok helyen meghallgatásra talál s ellenségeink nem fognak késni azt ellenünk fölhasználni.

Ellenségünk pedig nagyon sok van. A németek nem tudják nekünk megbocsátani azt, hogy ezer éven át föntartottuk magunkat s még ma sincs kedvünk a némettségbe beolvadni; a szlávok viszont azért agyarkodnak reánk, mert mindaddig meggátoltuk az északi és déli szlávok egyesülését; ezek tehát minden alkalmat megragadnak rágalmazásunkra. E rágalmazásokat aztán elhiszik még azon nemzetek is, melyek külföldben rokonszenveznek velünk, mert ezek sem ismerik a magyarországi viszonyokat.

Nem lehet tehát kicsinyelnünk a román ifjak emlék-iratát, mert akármennyi badarság van abban, akad annak hívője Románián kívül is. S itt van az ideje annak, hogy e folytonos rágalmakkal szemben a védekezésről gondoskodjunk s igyekezzünk az európai közvéleményt meggyőzni a felől, hogy mindazon vádak, melyeket a nemzetiségek ellenünk emelnek, aljas koholmányok.

Az, hogy a magyar lapok tiltakoznak e vádak ellen, egyáltalában nem elég az európai közvélemény felvilágosítására, mert — sajnos — a magyar lapok szava az ország határán túl nem hat; arra kell tehát törekednünk, hogy egy néhány tekintélyes külföldi lapot nyerjünk meg s ezekben vegyük föl a védelmet a támadásokkal szemben.

A rendelkezési alapot ily célra kellene a kormánynak fordítania. S ha aztán a külföldi sajtóban lesznek olyan tekintélyes organumok, melyek fölemelik szavukat a rágalmazott magyarság védelmére, akkor aztán irhatnak a nagyreményű bukaresti deákok akármit, nem lesz a ki szavuknak hitelt adjon!

Országgyűlés. A főrendiház ülése márczius 16-án. Öt kisebb törvényjavaslatot intézett el tegnapi rövid ülésen a főrendiház. Felszólalás csak kettőnél történt. A »magyarországi ev. ref. közalap és az ág. hitv. ev. egyházegyetem hasoncélú egyesített alapja javára fölveendő nyereségek kölcsön engedélyezéséről« szóló törvényjavaslatnál gr. Batthyányi Lajos szólalt fel, üdvözölve a törvényjavaslatot, mely nemzeti és kulturális céloknak szolgál; szerinte éppen a katolikusoknak kell e javaslatot szívesen fogadniok, mert a katolikusoknak százados tradíciója, hogy a nemzeti érdekeket fölébe helyezik a szűk felekezeti érdekeknek. A honvédség tartalék-készleteinek kiegészítésére szükséges ismétlő-puskák beszerzésének enge-

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Jókai ostora.

Rege a Hortobágyról.

Kezdhethném ezt a kis írástomat a magyar mese nyitányával: hol volt, hol nem volt; de eszembe jut, hogy nem történetet vések örök táblába, mint komoly tudósok szoktak tenni, hanem csak adomát művelek a magyar néphumor javára, a mi igazabb mese sokszor, mint a nagyszabású történetírás.

Csapongó képzeletem messze ragad és ki visz ezélem keretéből. Eszembe juttatja, hogy azok a kis apróságok, melyek felig komolyak, többet őriznek meg a magyarságból, mint az akadémiák hivatalos buvárlatai.

Csapongó képzeletem elborul azért, mert a nemzetet jellemző ez apróságokért nem szoktak lehajolni, s ezeket nem közlik, sem írásban, sem képen.

Elvesznek mint a Tisza-virág. Bölcsőjök rendszeren koporsójok is. Elétek kérdés természetű, sirjok a létrehozó pillanat.

Es most a szíves olvasó, e kis bevezetés

után, kövessen engem az adoma színterére, a mely hely a népdalok hőseinek birodalma volt valaha, s a hol a gulya-ménés százával legelget delelget.

Keressük föl az alföld szívét.

Igy kezdem csak és mindjárt ráismernek: »Hortobágyi pusztán fuj a szél...« — Ezen a hortobágyi pusztán ott van a magyar költészet felkent fejedelme, hogy a leendő fejedelem vállalata részere vegyen fel vázlatokat.

Igaz-e, nem igaz-e, a hogy történt, én debreczeni embertől hallottam a vázlatok bírálatát, melynek esusa az, hogy az élő költő-király nem írhatta le jól a Hortobágyot, mert nem hajnalban nézte meg a király-fenségű pusztát, mikor a harmat csillan, mikor az ezrekéből álló gulya kolomp-hanggal ébred, mikor a pusztával ölelkezik a hajnal kapuja, mit én nem tudok leírni, s ha leírnám, sem tudnám helyrehozni a Jókai mulasztását. A festékeverő sohasem versenyezhet a művészszel.

Királyok nyomában azonban mindig monda fakad, ha hajnal hasadást nem láttak is a pusztán. A trónörökös könyve egy pusztai

hajnal leírásával szegényebb, de a magyar monda kincstára egy mesével gazdagabb.

Jókai Mór nagyszerű impressziókat hozott el a pusztáról, a mit, ha valaki, csak ő tud megértetni, ki játszani képes a magyar ember szívével. A legvilharsabb szenvedélynek dajkameselője a dajkameséből forradalmi indulót szerez...

A széles rónán járva-keve a költőkirály, a puszták egy fiával találkozott, szép deli csikós bojtárral, ki ostort font, nem ugyan láng sugarakból, de magyar módra, annak való szíjből.

Ez a pusztai házi-ipar megtetszett a nagy költőnek s oda szólt a bojtárhoz, hogy mi az ára egy ilyen ostornak?

— Nincsen ennnk ára, uram, felelt a fiu, — annyi időnk van, hogy kölcsön is adhatnánk, a mi pénzbe nem kerül, azért nem jár pénz. Nincs ennek se foglalója, se ára.

— Ejnye, pedig szerettem volna egy ilyen ostort magammal vinni Budapestre; de különben, ha nem lehet, nem tehetek róla. Adjisten öcsém.

A monda elbeszélője szerint Jókai sarkon fordult, ott hagyta a csikósbojtárt, ki serényen

délezéséről szóló törvényjavaslatnál Hollán Ernő szólott, röviden kifejtve az okokat, melyek őt arra készítik, hogy a javaslatot örömmel fogadja. A főrendek különben egyik javaslaton sem tettek módosítást.

A vármegye védelme. Nagyváradról érkező tudósítások jelentik, hogy Bihar megye közönsége erélyes és határozott állást foglal a közigazgatás államosításának terve ellen. Az ország ez egyik legnagyobb, legtekintélyesebb, egyik vezérlő megyéjében valóságos elkeseredést szült a képviselőház elé terjesztett törvényjavaslat, s a megye képviselőtestülete minden tartózkodás nélkül elítéli az önkormányzat minden jogát elkobzással fenyegető reform-tervezetet. Arra nézve, hogy az e hó 18-án tartandó évnegyedes közgyűlésen ép a megye kormánypártja hatalmas tüntetést rendezzen a törvényjavaslat ellen, nagy mozgalom indult meg, melynek élén maga az alispán: Beöthy Andor áll. Bihar megye törvényhatóságában inkarnatus kormánypárti szellem uralkodott az utóbbi időben s Tisza Kálmán és pártjának sehol az országban nem volt olyan erős támogatója, mint Bihar megye törvényhatóságának körében, a hol csak elvéve hangzott el a megyegyűléseken egy-egy ellenzéki szózat, de mindig a nélkül, hogy valami erősebb visszhangot keltett volna. Tisza Kálmán Bihar megye volt mindig az igazi otthona, az most is, és ép ebből a szempontból bír nagy fontossággal a megye közönségének mostani erélyes állásfoglalása. Beöthy Andor alispán nemcsak párthíve, de jó barátja is Tisza Kálmán, s ha most Beöthy Andor a kormány kezdeményezésével szemben az oppozíció élére áll, ez elenk bizonyossága annak a nagy visszatetszésnek, a melyet a közigazgatás államosításának terve a megyében keltett. Beöthy alispán, a megye bizottságának tagjaihoz felhívást intézett, a melyben figyelmezteti őket arra, hogy az e hó 18-án tartandó közgyűlés a közigazgatás reformálásának kérdésével fog foglalkozni s a gyűlést megelőző napra, azaz mára értekezletre hívja össze a bizottság kormánypárti tagjait. Ezen az értekezleten mutatják be a közgyűlés elé terjesztendő s majd a képviselőházhoz, meg a kormányhoz intézendő tiltakozó felirat tervezetét, melynek egyhangú elfogadása kétségtelen, annyival inkább, mert Beöthy Andor alispán a közgyűlésen ki fogja jelenteni, hogy a közigaz-

gatás államosításának esetén azonnal megválnak állásától, melyet a megye bizalmából oly rég óta visel. A Beöthy-családnak most három tagja van a képviselőházban, a ki a kormánypárthoz tartozik: Beöthy Algernon, Beöthy László és Szunyogh Szaboles. Annál a viszonynál fogva, mely ezeket a család fejéhez, Beöthy Andorhoz fűzi, általában azt hiszik Biharban, hogy mind a hárman az önkormányzat védelmére fognak sorakozni. A 18-iki közgyűlés iránt megyszerte nagy érdeklődés nyilvánul.

A lovassági karabélyok 1890-diki minta szerint leendő gyártását a steyri fegyvergyárban legközelebb megkezdik s a közös hadsereg lovassága számára kellő 60.000 db. ismétlő-karabély szállítása áprilisban akként fog megkezdetni, hogy a csapatok még a nyár folyamán lesznek ezen új lőfegyverrel ellátva. Egyébiránt ugyancsak a nyár folyamán mindkét honvédség lovassága szintén megkapja az új karabélyt, melynek löszere a gyalogsággal azonos; mi által az egységes 8 milliméteres űrméret következtében, a löszere egységes minősége elértéven, a különböző csapatoknak és fegyvernemeknek háboruban és harcok közben is löszerevel való ellátása, végre annyira meg van könnyítve, hogy minden ebbeli hiány zavartalanul pótolható leendő.

BELFÖLD.

A közigazgatás államosítása ellen Szentesen márcz. 15-én négygyűlést tartottak, melyen több ezer ember vett részt. Elhatározták, hogy a javaslat ellen az országgyűléshez kérényt intéznek. Beszédet mondottak Török Kálmán orsz. képviselő, Sima Ferenc, a függetlenségi és 48-as párt elnöke és Filó Lajos dr. ügyvéd. Végül Filó Tihamér dr. városjegyző olvasta fel a képviselőházhoz intézendő kérényezővevet, melyet nagy lelkesedéssel fogadtak és tömegesen irtak alá.

A felvinczi kerületben új képviselőválasztás lesz, mert Gaál Jenőt, a kerület eddigi képviselőjét, kinevezték kir. tablai bíróvá.

A képviselőház igazságügyi bizottsága befejezte a bírói és ügyészi szervezet módosításáról szóló javaslat részletes tárgyalását.

KÜLFÖLD.

Változások a szerb kormányban. A Narodni Dnevnik jelentése szerint a szkupstina ülésszakának befejeztével Gyorgyevics külügyminiszter követségi állásra fog kinevez-

tetni a külföldre. Gyája belügyminiszter a külügyi tárczát, s Pasics a miniszterelnökség mellett a belügyminiszteri tárczát is el fogja vállalni.

Janszky nyugalmaztatása. A birhedt Janszky altábornagy, kit Magyarországon a nemzeti közérzet ellen elkövetett merénylete után előléptettek s Josephstadba helyezték át hadosztály-tábornokká, a II. oszt. vaskoronarend adományozása mellett nyugalomba helyeztetett.

A chilei forradalom. A Chileből érkezett legújabb hírek szerint megerősítést nyert az, hogy a kongresszus csapatai Paso Almonte mellett, nem messze Iquiquetól, legyőzték a kormány csapatait, melyeknek parancsnoka, Robles ezredes elesett.

Az oláh ifjak emlékirata.

Hadüzenet Bukarestből.

Négy ives német füzetet vettünk, amely Románia egyetemi hallgatóinak emlékiratát tartalmazza Magyarország és Erdély oláhjainak helyzetéről. A röpirat Bukarestben jelent meg és már ebből érthető, hogy nem ép elfogultlan a vélemény, mely abban kifejezésre jut, habár a bevezetés ugyan csak erősíti, hogy a román egyetemi ifjak csak tényekkel és igazságokkal kívánnak előállítani és az európai intelligencia parlamentje elé viszik testvéreik ügyét.

Egy történelmi visszapillantás után a román ifjak dagadó önértéssel szólnak a nagy, művelt és gazdag román államról, mely kétségbevonhatlan bizonyítékait adta katonai, gazdasági, közigazgatási és közművelődési hivatosságának. Azután kifejti az emlékirat, hogy a román királyság csak felét foglalja magában a román népnek. Másik fele a körültekintő országokban lakik: Szerbiában, Bulgáriában, Bessarábiában, Bukovinában, de sehol sincsenek az oláhok számszámban, mint Erdélyben és általában Magyarországon keleti részében.

És valóban — így szól a ifjak panasza — szomszédaink, a magyarok, az állami élet minden fogalmi ellenére, a három millió románul úgy akarnak elbánni, amint verrokonaink: törökök egy maroknyi szlav hadifogollyal megkísértettek: erdélyi testvéreink gyermekeit a bölcsőtől kezdve meg akarják magyarosítani.

Végig panaszozza aztán az emlékirat a leghihetlenebb dolgokat. Hogy külön választási törvény zárja el a románok választási jogát, hogy 3—5 ezer magyar lakosra esik egy országgyűlési képviselő és csak 50—60 ezer románra egy. Hogy a parlamentben csak a magyar nemzet, az országnak tulajdonképeni

folytatta munkáját s mikor elkészült vele, meg-sajnálta azt a budapesti nagyurat, kinek még nincsen olyan ostroma, a mit a Hortobágyon fontak, de úgy, annak rendje és módja szerint.

Munka végén odaszólitott egy kis bojtárt s ezt mondta neki:

— Hallod-e, Pista, itt ez az ostrom, ülj lóra, menj be a »Bikába«, ott van szállva egy pesti ur (más ott nem is lehet), add oda neki ezt az ostort és mondd meg neki, hajtson vele ménest Pesten, ha tud. Ára nincs, de fizethet érte egy kis áldomást, ha akar.

Pista vállára fitygettette a karikást, felkapott egy lóra, bevágott Debreczenbe és elmondta az üzenetet szóról-szóra.

A monda elbeszélője a leírónak elfelejtett említést tenni arról, hogy Jókai ismer-e ménest Budapesten és tudná-e hajtani? De kiegészítette a történetírás kívánalmait szerint a mesét.

Jókai másnap a hortobágyi nagy csárdába, a miről valaha annyi soha meg nem esett rémregényt beszéltek, egy kerek 50 frtos bankót küldött áldomásra a csikós bojtárnak, mire az meghívott a ezimborái közül négyet s áldomás kezdetén kiadta ezt a jelszót:

— No, fiuk, aztán lássatok az iváshoz

keményen, ne higgye az a pesti ur, hogy őt csikós-bojtár egy éjjel ne tudna meginni ötven forintot.

Meg is itták. Volt még öt kiló is, de azt az ostrom-fonó csikós bojtár felíratta a sentés táblájára.

Igaz-e, nem-e? Nem tudom, de hogy magyar embert igazában jellemez, azért jót állók, azt pedig, hogy ez az eset a trónörökös könyvéből kimaradt, sajnálom.

(Független újság)

Erdélyi Gyula.

A deák életből.

(Visszaemlékezés.)

Fiatal, debreczeni jogász gyerek voltam az 1847-ik évben. — Az őszi nagy vakációt, szeptember és október hónapokat Sarkadon egy előkelő régi nemes családból való tanuló tarsam anyai házában töltöttem.

Ebben az időben volt az Alföldön a nagy készülődés István főherceg ünnepélyes fogadására.

Lovas banderiumokat szerveztek minden városban és minden járásban, így Debreczenben és mindenütt, hol a főherceg keresztül utazott.

A debreczeni lovas banderium vezetője akkori főkapitány Csapó János volt, a szép barna, igazi magyar arcu és természetű ember, ki egyuttal páratlan lovas is volt.

Sarkadon ugyan keresztül nem utazott a főherceg, de azért Sarkadról is össze állítottak 24 legényt a legesinosabb és legjobb lovas fiatal emberekből, s kiválogattak a város lovai-ból ugyanannyi egy forma szőrű szép paripát.

A 24 legény ruhazata állott: fekete pórékalap kócsag tollal, kék lobogós ing és gatyka arany rojtos fekete nyakkötő, magyar kordován csizma sarkantyúval.

A lovak felszerelése pedig egyforma csikós kantár és csikós nyereg.

A sarkadiak megtisztelték engemet is, beválasztottak a 24 legény közé s felöltöztettek engemet is banderistának. — Ezért ugyan sok nem acceptált nemes legény dohogott mindenki azt képzelve, hogy én miattam kellett kimaradnia.

A rendelt napon szépen felöltözködtünk s kiállottunk. — Minden dicsekedés nélkül elmondhatom, hogy igen szépen néztünk ki, s utnak indultunk.

Azt hiszem, mikor sorakoztunk, hogy szégyent vallok, és szégyent vallanak miattam

kisebbsége van képviselve. Hogy a nemzetiségi vallásoknak nincs autonómiaja, csak látszatja.

Lefesti az emlékirat a magyar közigazgatást is, mint ázsiait, a következőkben:

Magyarországon a közigazgatási tisztviselőket választják, illetőleg a hirhéd választási bandák vezetői által neveztetnek ki. Miután ez állásokon kvalifikáció nem kell, a tönkre jutott nemesek jövedelmét képezik. Megválasztanak olyanokat, kik jól tudnak lovagolni, vadászni, enni, inni, udvarolni, kártyázni, de máshoz nem értenek. Természetesen nem is lehet tőlük kivánni, hogy dolgozzanak és tiszteljék a törvényt. Azért veszik a diurnistákat és az alsóbb tisztviselőket rendszerint a németek és tótok, ritkábban az oláhok és szerbek közül, hogy mégis legyen, aki elvégzi a dolgokat, míg a nemes főlebbvalóknak gyakran sejtelmük sincs, mi történik a hivatalaikban. Így lett Magyarországon a sikkasztások klaszszikus hazája.

Mindenütt, ahol oláhok vannak, tehát főleg Erdélyben és a Bánátban, a közigazgatás szembeszökőleg ellenséges lábon áll velük. A hivatalok oly emberek kezébe adnak, kik esküdtek ellenségei az oláhoknak. Maguknak az oláhoknak azt a föltételt szabják, ha hivatalba akarnak lépni, hogy tagadják meg nemzetiségüket. Egész Magyarországon nem találni egyetlen románt, aki magasabb közigazgatási hivatalt viselne, pedig a szegény románok 85,000 katonát adnak a rendes, és több mint kétszázezeret a honvéd-seregbe.

Ilyen igazságokon alapítják a román egyetemi ifjak a maguk emlékiratát és megírják folytatólag, hogy Magyarországon nem tartják meg a törvényt és hogy egyik ellenzéki vezér, a mostani igazságügyminiszter (Szilágyi Dezső) bevallotta, hogy a nemzetiségek érdemeitlenek arra, mikép miattuk a törvénynek érvényt szerezniük.

Kitér az emlékirat az igazságszolgáltatásra, mely persze szintén román-ellenes és hivatkozik a Doda Traján aradi sajtóperére, ahol a kir. ügyész figyelmeztette az esküdteket, hogy mielőbb igazságot bírák lennének, bizonyítsák be, hogy jó magyarok.

Kikel végül az emlékirat a magyar köznevelődési egyletet ellen, melyeknek végeztelje: a nem magyar, különösen az oláh néptömegek nemzetisége ellen. Kikel a magyar nyelv tanítása és a kisdéd óvási törvény ellen, melyet a század szelleme ellen elkövetett merényletnek nevez. Így kiáltva föl:

A magyar sovinizmusz minden áron a maga jancsárjait akarja, nehogy azt mondassák, hogy a magyarok mögöttük maradtak az egykori osmanliknak.

Eseteli még az emlékirat a külpolitikai helyzetet és viszonyokat és magasra emeli Oroszország, Bulgária, Szerbia, Magyarország fölé Romániát.

Európa művelt ifjúságához szólunk — így végződik az emlékirat — és mindazokhoz, kiket az emberiség haladása és békéje érdekel. Komolyan és ünnepélyesen szólunk:

Tekintsetek keletre. Tudjátok meg saját bizalmi embereitől, mi történik Magyarországon és segítsétek napfényre a világosságot szóval és irással.

Nem kételkedünk, hogy abban a pillanatban, mikor despotikus szomszédaink érezni fogják, hogy Európa tudomást szerzett azokról, amik náluk történnek, meg fog hajolni a magyar reakció és hódolni fog a szabadságnak, végét vetve a viszonyok feszültségének, mely olyan sokat árt a haladásnak és az általános békének.

De ha a magyar reakció nem hajlana a kor szavára, akkor világos lesz, hogy a magyar nép, ezredéves európai élete után sem képes megtagadni természetét és távol akar maradni az ázsiai népek nagy kultur-kapcsolatától. Ránk, románokra pedig kemény harcra várunk ezzel, melyet szívesen elkerültünk volna, melyet azonban, a világosság és szabadság érdekében, mindamellett kénytelenek és készek leszünk elfogadni.

A hadüzenethez csatolva van egy szines térkép is, melyen tengerké színnel jelölték meg a tenger sok oláh.

Nagy csoda, hogy e térképen Debreczent is nem oláh városnak tüntették föl!

A főiskola köréből.

(Pályakérdések.)

Hogy a debreczeni főiskola nemes ifjúságának mily bő alkalma nyílik az önképzésre, mutatják a nagyszámú pályakérdések, melyeket részint a tanári kar, részint pedig az egyes önképző egyletek szoktak kitűzni. A hittanszéki önképző társulat »Közöny«-e a következőkben sorolja fel a kitűzött pályakérdéseket:

Pályakérdések az 1891—92-ik iskolai évr.

I. A Hatvani-alapítványból (az egyh. tört. köréből). »Viris qui in Scriptura sacra in idioma Hungaricum transferenda ei antecesserant enumeratis, vita Caspari Károli adumbretur.« Latin nyelven irandó. Pályázókul kijelöltenek: Szabó Béla 3 th., Virág István 1 th., Lenz Géza 1 th., de más akad. tanulók is pályázhatnak. Jutalma 50 frt. — A Keresztési-Deák 1-ső alap. (a természetrajz köréből)

»Adassék elő az egyenes röpűk (orthoptera) szervezete, életmódja és rendszere. Gyűjtessenek össze Debreczennek egyenes röpű rovarai.«

Jutalma 84 frt. — A Keresztési-Deák 1-ső alap.-ból (a nemzetgazdaság köréből): »Adassék elő, hogy czéljuk s természetük fogva miben különböznek egymástól a nemzetgazdasági s pénzügyi-államgazdasági vámosok s ezeknek tárgyaik forgalmi irányánál fogva minő fajaik vannak, részletesen ismertetvén őket. Adassék elő a szabad kereskedelmi s védvámrendszer fogalma, lényege; ismerttetessenek meg úgy az egyik, mint a másik rendszert képviselő nemzetgazdasági írók; úgy az egyik, mint a másik rendszer mellett, illetőleg ellen szóló érvek; továbbá adassék elő, hogy absolute igazak, helyesek, azaz olyanok-e ezen rendszerek tanai, hogy akármely nemzet, közigazdasági fejlődési fokára, viszonyaira s körülményeire tekintet nélkül, jóllete fokozásának biztos reményével alkalmazhatja-e az egyiket, vagy a másikat; vagy csak viszonylagosan igazak s helyesek azok; jelenleg melyik rendszer van a legtöbb nemzetnél gyakorlatban?«

Jutalma 84 frt. — IV. A Péczely 4-ik alap.-ból (a magyar irodalom köréből): »Készítsék egy tanulmány a Kőlcsey Ferenc hazafias költészetéről, mely az aesthetikai szempontok mellett a korrajzi háttért is kiemelje.« Jutalma 35 forint. — V. A Szikszay Dániel alap.-ból: »Készítsék egy idyll, vagy idylli hangú költemény a magyar népelet köréből.« Jutalma 37 frt. — VI. A Váradi-Szabó alap.-ból (a neveléstan köréből): »Fejtsenek ki az okok, melyek a középiskolai oktatás terén a human és real iránynak egymással való küzdelmét felidéztek s a középiskolai oktatás egységét felbontván, a realiskolák felállítását szükségessé tették. Mik voltak e küzdelem természetes következményei az iskolai nevelésre és az életre egyiránt? s végre vajjon megszűnt-e azon okok hatóereje, melyek a real és human irányt küzdelemre szólították és most már a középiskola egysége a művelődés természetes fejlődési törvénye szerint visszaállítandó-e?«

Jutalma 50 frt. — VII. A Bulyovszky Gyula alap.-ból »Kivántatik egy komoly hangulatu »Dal« és egy »Szonett« szabadon választható tárgyról.« A díj oly szerzőnek adható ki, a ki mindkét tételt kidolgozza. Jutalma 50 frt. — VIII. A Kazinczy alapítványból a Casino által kitűzve: A) »Készítsék egy rövid korrajzi tanulmány a debreczeni főisk. ifjúság azon irodalmi munkásságáról,

melegszik, majd később, hogy már nem melegszik, hanem ég kegyetlenül. — De hát a híreért beketűréssel állottam.

A tett helyre érve, midőn megállottunk, már nem csak égés volt, hanem irgalmatlan fájás is, úgy hogy itt mikor egy kis pihentetőre megállva lovainkról le kelle szállanunk, hát biz én alig tudtam valami keservesen is lemászni lovamról, de azért nem szólottam senkinek egy hangot sem.

Kipihenve magunkat, ismét lóra ültünk — én persze nem annyira ültem, mint inkább másztam. — épen olyan gyorsasággal, sőt néha még sebesebben is, lovagoltunk haza Sarkadra.

Megbáruultak bennünket Sarkadon akkor is, mikor elindultunk, de mikor haza értünk, még többen állottak ki.

Rossz kedvem volt nagyon, mert már az égő tájdalmat sehogy sem tudtam eltitkolni. — Éljeneztek bennünket erősen, rá sem hederítettem, azon igyekeztem, hogy az én jó néném háza környékét minél hamarabb elérhessem.

A mint a tornász előtt megállottam, nem tudtam lovamról leszállani. Hárman is támogattak, míg valahára nagy nehezen a nyereg-ből kivánszorogtam: hát még akkor volt csak

kaczagás, mikor a diszes ruhától. — melynek egy jó része egészen reám száradt, — meleg viz segítségével tudtam megszabadulni.

Egy néhány napig bizony éreztem én ezen parádes lovaglást, a minek hire sokáig fen maradt, de azért mégis csak büszke voltam rá, hogy István főherczegnek, a Palatinus Pistának kísérője lehettem.

—s—r.

* Apróságok.

Miniszter: . . . akartam még valamit kérdeni, de most nem jut eszembe.

Írnok: Valószínűleg azt akarta kérdeni kegyelmességed, hogy jöhetnek ki nagy családommal és csekély fizetéssel.

Önzés:

Inas: Jaj doktor ur, úgy aggódom, hogy gazdám egészen elveszti az étvágyát.

Orvos: No ne félj, ha megszoványszik, még jobban fogja magát érezni, mint eddig.

Inas: Igen, de akkor nem viselhetem többé a ruháit.

Mindig s z a k e m b e r.

Házasszony (ebédnél egy gazdatiszhez): Ugyan mért nem eszik?

Gazdatiszt: Kérek egy pohár bort, — én nem vagyok barátja a száraz takarmányozásnak.

patronusaim is, mert hát paripám nagyon szilaj volt, és sehogy sem akart magán megfúrtani.

De hát tartottam magamat erősen, aztán meg, ha nem nagyon sokat is, értettem én egy keveset a lovagláshoz, mert az előtt való évben Geszteréden, mikor nevelő voltam, az öreg nyugalmozott huszár századdal Finta Mártonnal, ki az én tanítványomnak nagy batyja volt, nagyon sokat lovagoltam, bár egy-zer egy ménlováról a temető árok átugratása alkalmával úgy az árokba pottyantam, hogy majd kitért a nyakam.

Elerkeztünk Illyére, hol a főherczegét kísérő szalontai banderiumot váltottuk fel.

A kocsis körül két oldalról állottunk. — Baloldalra épen a kocsis felhágójához jutottam, s egész menetünk alatt közelről gyönyörködhettem a főherczeg szalás szép természetén, szép barna arcán, fekete nagy bajuszán, s különösen az ő kedves mosolygásain.

Közé esendítve a főherczegét vivő kocsis a nagy sarkány közé, neki indultunk, meg pedig egyszerre ugyancsak sebesen.

Meg fele utját sem értük el menetünknek, már éreztem, hogy két lábam szára erő-

se melegszik, majd később, hogy már nem melegszik, hanem ég kegyetlenül. — De hát a híreért beketűréssel állottam.

A tett helyre érve, midőn megállottunk, már nem csak égés volt, hanem irgalmatlan fájás is, úgy hogy itt mikor egy kis pihentetőre megállva lovainkról le kelle szállanunk, hát biz én alig tudtam valami keservesen is lemászni lovamról, de azért nem szólottam senkinek egy hangot sem.

Kipihenve magunkat, ismét lóra ültünk — én persze nem annyira ültem, mint inkább másztam. — épen olyan gyorsasággal, sőt néha még sebesebben is, lovagoltunk haza Sarkadra.

Megbáruultak bennünket Sarkadon akkor is, mikor elindultunk, de mikor haza értünk, még többen állottak ki.

Rossz kedvem volt nagyon, mert már az égő tájdalmat sehogy sem tudtam eltitkolni. — Éljeneztek bennünket erősen, rá sem hederítettem, azon igyekeztem, hogy az én jó néném háza környékét minél hamarabb elérhessem.

A mint a tornász előtt megállottam, nem tudtam lovamról leszállani. Hárman is támogattak, míg valahára nagy nehezen a nyereg-ből kivánszorogtam: hát még akkor volt csak

kaczagás, mikor a diszes ruhától. — melynek egy jó része egészen reám száradt, — meleg viz segítségével tudtam megszabadulni.

Egy néhány napig bizony éreztem én ezen parádes lovaglást, a minek hire sokáig fen maradt, de azért mégis csak büszke voltam rá, hogy István főherczegnek, a Palatinus Pistának kísérője lehettem.

—s—r.

* Apróságok.

Miniszter: . . . akartam még valamit kérdeni, de most nem jut eszembe.

Írnok: Valószínűleg azt akarta kérdeni kegyelmességed, hogy jöhetnek ki nagy családommal és csekély fizetéssel.

Önzés:

Inas: Jaj doktor ur, úgy aggódom, hogy gazdám egészen elveszti az étvágyát.

Orvos: No ne félj, ha megszoványszik, még jobban fogja magát érezni, mint eddig.

Inas: Igen, de akkor nem viselhetem többé a ruháit.

Mindig s z a k e m b e r.

Házasszony (ebédnél egy gazdatiszhez): Ugyan mért nem eszik?

Gazdatiszt: Kérek egy pohár bort, — én nem vagyok barátja a száraz takarmányozásnak.

melynek középpontja a Péczeli József által kiadott »Lant«, végpontja pedig Nagy Imre volt (1825—1848). Első díj 12 drb, második díj 6 drb 10 frankos arany. B) »Fordítottassék le Homér: »Békaegérharc«-ának (betrachomyomacha) 1—158 sora, akár az eredeti hexameterekben, akár alexandrinekben. Első díj 10 drb, második díj 5 drb 10 frankos arany.

*
A »Hittanszaki önképző társulat« a jelen évre a következő pályakérdéseket tűzte ki: A systematica theologia köréből: »Mutattassék ki a csodák fontossága s jelentősége a ker. dogmaticában és igazoltassanak azok a mai tudomány előtt és ezzel szemben.« Jutalma 15 frt. — II. A historica theologia köréből: »Az előzmények rövid vázolója után adassék elő a csepregi colloquium lefolyása és az azon szereplő főbb egyének jellemzése.« Jutalma 15 frt. — III. Az exegetica theologia köréből: »Az első korinthusi levél tizenegy első részének gondolatmenetét röviden előadva, fejtegettesék a 12 rész. Jutalma 10 frt. — IV. A practica theologia köréből: a) »Készítessék egyházi beszéd Jan. 1. 29 felett.« Jutalma 6 frt. — b) »Készítessék bibliamagyarázat Luk. 10, 29—37 felett.« Jutalma 4 frt. — c) »Készítessék egy főúri párhoz intézendő esketési beszéd.« Jutalma 3 frt. — Beadási határidő május 1, esti 6 óra.

*
A »Magyar irodalmi önképző társulat« a jelen évre a következő pályakérdéseket tűzte ki: I. Az irodalom köréből: »Jellemeztessék költészetünk iránya Arany halálától a jelen időkig.« Terjedelme 5—6 iv. Jutalma 25 frt. — II. Műfordítás: »Fordítottassék le az Ilias XXIV-dik énekének 485—591 sorig terjedő szakasza alexandrin sorokban.« Jutalma egy magyar arany. — III. »Írassék egy vig elbeszélés. Terjedelme 2—3 iv. Jutalma egy magyar arany. IV. »Írassék egy komoly satira versben.« Tárnya a jelen életből veendő. Jutalma egy magyar arany. — Beadási határidő május 1 esti 6 óra.

Ujdonságok.

* **Városi közgyűlés.** Meghívás az 1891-dik évi márczius hó 19-ik napján csütörtökön délelőtt 9 órakor, a városhaza nagytermében tartandó rendes bizottsági közgyűlésre. Tárnyak: 1. Polgarmesteri jelentés 1891. évi január és február hónapokról. 2. Belügyminiszteri leirat a telepedési szabályrendelet módosítása iránt. 3. Tanácsi előterjesztés Vas-és Somogy vármegyéknek Baross Gábor kereskedelmiügyi m. kir. miniszter urhoz a vasúti áru-díjsszabás megállapítása körül kifejtett hazafias érdemei méltánylásul intézett felirataik támogatása iránti megkeresvényeikre. 4. Ugyanaz: A városi arvaszeknek a törvényes biztosíték mellett el nem helyezhetett gyámpénztári penzek mimódoni elhelyezése tárgyábani jelentésére; ezzel kapcsolatban a városi számvevőnek a városi penzekre nézve adott hasonló jelentésére. 5. Ugyanaz: A debreczeni kereskedő társulatnak a kereskedelmi akadémián épület építésének költségeihez a város részéről 53.244 frtali hozzájárulása iránti kérvényére. 6. Ugyanaz: A debreczeni jótékony nőegyletnek arváháza felepitéséhez téglá, cserép és faanyag adományozása iránti kérelmére. 7. Ugyanaz: f. 1891. évi január hó 31-én tartott számonkérészek jegyzőkönyvének bemutatásáról. 8. Ugyanaz: A debreczeni Fröbel-gyermekkert egyletnek segélyezés iránti kérvényére. 9. Ugyanaz: A város némely utcáinak jobb minőségű járdával ellátása tárgyában 232/9703-1890. bgy. sz. alatt alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. 10. Ugyanaz: A városi közigazgatási bizottságnak 1890. II-ik fél évi jelentésére. 11. Ugyanaz: Szabó Sámuelnek a szovati olaj és szárazmalom jogelismerési díja elengedése iránti kérvényére. 12. Ugyanaz: Öv. Polgári Jánosnének kérvényére az ebesi tanya birtokára polgári oklevél hiányában előjegyzett tulajdon jogának bekebelezhetése céljából engedély adása iránt. 13. Ugyanaz: A nagyobb építkezések ügyében kiküldött bizottság

kiegészítése tárgyában 14. Ugyanaz: Szabó István volt városi alkalmazottnak kegydíjja felémelése iránti kérvényére. 15. Ugyanaz: Községi kötelekbe felvétel iránti kérvényekre. 16. Ugyanaz: Az epreskerti faraktárnok 1889-ik évről számadására. 17. Ugyanaz: Nagyerdei nyári lakok építése tárgyában. 18. Ugyanaz: Polgári oklevél iránti kérvényekre. 19. Ugyanaz: A legeltetési rendszabály büntető határozmányainak módosítása tárgyában. 20. Bába oklevél. Debreczen, 1891. Márczius 16. Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester.

* **A »Csokonai kör«** irodalmi szakosztálya f. hó 19-én csütörtökön d. u. 5 órakor a városháza nagy tanácstermében felolvasó ülést tart. Tárgysorozat. 1. »A kik a nököt megigézik.« Könyves Tóth Kálmántól, felolvassa Balassa Jenő. 2. »Hollandi uti emlékek.« írta s felolvassa Nagy Zsigmond. Debreczen 1891. márczius 16-án. Dr. Tüdős János szakosztályi titkár.

* **Az ügyvédek bankettje** szombaton este, mint már tegnap említettük, igen emelkedett hangulatban folyt le. A hallgatóknak annyi erős harczosa volt együtt, természetesen nem hiányoztak a szebbnél szebb pohárköszöntők sem. Ezek sorát Des Combes Henrik kezdte meg, eltvén Dr. Kola János elnököt és Szilágyi Károly elnökhelyettesét. Kovács József a kamara kérdésműlt elnökekért Simonffy Sámuelért üritett poharat. Ezután Dr. Kola János állott fel s megköszönve a maga és elnöktársa nevében kartársai kitüntető figyelmét, nagyszabásu beszédben fejtegette az ügyvédi kar hivatását a közszabadságok fejlesztése és megővése körüli. Rövid visszapillantást veve hazánk eddigi jogfejlődésére, rámutatott a kiserletekkel elpazarolt idők nagy mulasztásaira. A munka kezdetén most vagyunk 20 esztendő semmittevés után. Ezen idő alatt csak a büntető codexet tudtuk megalkotni, anyagi jogunk egyéb részei még az örökös tervezés stadiumában vannak. Az eljárási reformok is a kir. táblak decentralisatiója nyomán még csak ezután következnek. Mindez csak kezdet és a kezdet feladatainak nehézségei alól az ügyvédi karnak nem szabad magát kivonni. A törvény alkotás körül meg vannak az ügyvédi karnak a maga jogai és kötelei. Ezeket most gyakorolni és teljesíteni kell. Azért kísérletet tegyünk a törvényben contemplant »ajándékbizottságok« életre keltésére. Örömmel látja, hogy kísérlete sikerült s reméli, hogy a mostani érdeklődés, mely a bírósági ügyész szervezetről szóló javaslat tárgyában nyilvánul, ezután sem fog lankadni. Poharat ezért kartársai egészségére üriti s kívánja, hogy erkölcsi és anyagi erőben és sikerben folyton emelkedhessenek. A zajos éljenzéssel fogadott beszéd után szintén általános hatás kíséretében Szilágyi Károly mondott kitünő humorban tartott pohárköszöntőt. Az Istenben boldogult orosz czár — úgy mond — azt tartá, hogy Muszkaországban mindenki lop, csak ő nem. Persze minden az övé volt, hát maga magát meg nem lophatta. Itt ma megfordítva mindenki gazda s csak ő meg az elnök a vendég. Ha minden gazda poharat ürit ő érte, az könnyebb dolog mindenesetre, mintha neki minden gazdától poharat kellene üritenie. Azért közös házigazdát kell keresnie, a ki irányában ezt a tartozást leróvhassa. És ezt a közös házi gazdát ma megtalálja a kartársi szellemben, azt élteti s kívánja, hogy az minél hatalmasabb arányokban kifejlődjék. Ezután Komlóssy Arthur költői szépségekben gazdag beszéddel szólott az öregségről és poharát a debreczeni ügyvédi kar érdemes Nestorának K. Tóth Antalnak egészségére ürité. Szilágyi K. Des Combes Henrikért, Szilágyi Imre ugyanó érte, mint az »ügyvédek ügyvédekért« (D. C. a kamara ügyésze) s Kardos az ifjú ügyvédekért. Dr. Hartstein Lajos az idősebbekért, Torday Gábor a kamara derék titkáráért Dr. Nagy Lajosért üritik poharaikat. Az ezután következő toastokért már fizetni kellett, mert dr. Nagy Kálmán indítványára, minden szónok 1 frtot tett le az Emke javára. Dr. Popper Mór Komlóssy Arthur egészsé-

gőért ivott. K. Tóth Antal Szilágyi Imrét éltette a ki művészi hegedűjátékával most is elragadta és még jobban föllekesítette kartársait. Ezután tette meg dr. Magos György tegnap már említett indítványát, melyet ügyvédek nagy lelkesedéssel tettek magokévé s dr. Popper Mór szépen sikerült beszéddel 10 frt adománnyal támogatta az Emke ügyét. Dr. Kun Mihály a most letelepedett ifjabb ügyvédi nemzedék e rokonszenves taja szép beszédjében kért ezután »előleget« kartársai szeretetéből és bizodalmból. Szóltak még Szilágyi Balint dr. Bakonyi Samu egészségére emelvén poharát, s dr. Bakonyi S. jelezve, hogy éjfélt elmúlván, szent napra virradtunk: immár márczius 15-ike van, s öröme ma annál nagyobb, mert e nap dicsőségét azok emelték ki előtte, kik nem együtt küzdenek vele a politikában, t. i. dr. Magos és dr. Popper kartársai. De a márczius 15-iki nagy vívmányok fölött nem is szabad az ügyvédi karban véleménykülönbségnek lenni, ő poharát azért a férfiuért, ki a magyar ember és magyar ügyvéd példányképét egyesítve magában egyuttal a márcziusi eszmékért a jog terén folytatott harczunkban vezérünk: Dr. Kola János egészségéért emeli. — Eltette még Dr. Popper Mór előbb Kovács Gábort, azután Szilágyi Balintot. A lakoma ezután hasonló emelkedett hangulatban folyt tovább. A Magyarai testvérek pompás műsikája mellett s emléke mindig erősítőleg fog hatni arra a testületi szellemre, melynek maga is egyik nyilvánulása volt s melyre a magyar közéletnek ma nagyobb szüksége van, mint valaha: a magyar ügyvédi kar összetartására.

* **Zichy-jubileum.** A színházi matiné és hangversenyt rendező bizottság holnap d. u. 4 órakor — a színházi jegyek elarúsítása tárgyában ülést tart a városháza nagy termében.

* **Gazdasági felügyelők.** A közigazgatás államotásáról szóló törvényjavaslat megnyeként egy-egy gazdasági felügyelői állást rendszeresít. E törvényjavaslat 69. §-a a képet illetőleg kimondja, hogy azok alkalmazhatók állami gazdasági felügyelőkül, a kik a magyar-óvári gazdasági akadémián nyerték oklevelüket. Tehát a debreczeni, kassai keszthelyi és kolozsvári gazdasági tanintézetek ki vannak zárva e jogból. A debreczeni gazdasági tanintézet hallgatói szombaton értekezletre gyűltek össze e tárgyban s elhatározták, hogy kérvényt intézzenek a földművelésügyi miniszterhez és a képviselőházhoz, hogy a gazdasági felügyelői képesítés az összes hazai gazdasági tanintézetek végzett hallgatóira kiterjesztessék. A kérvények elkészítésére ötszáz bizottságot választottak, melynek elnöke Fényes Gusztáv. — A debreczeni gazdasági intézet hallgatói csatlakozásra fogják felhívni a többi gazdasági intézetek hallgatóit is.

* **Márczius 15.** Szoboszlón nagy lelkesedéssel ünepelték meg a márczius 15-ikét. Az ünepély a városház udvarán folyt le, hol Fehér Gábor és Szűcs Balint tartottak alkalmi beszédeket, Körner Bela pedig alkalmi költeményt szavalt. Az ünepélyen több ezer főre rugó közönség jelent meg.

* **Egyházmegyei közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyházmegye f. évi tavaszi közgyűlése apr. hó 7-ik napján d. e. 9 órakor veendi kezdetét a debreczeni egyház tanácstermében. Ugyanazon nap d. u. bírósági ülés. Apr. 6-án d. e. tanügyi bizottsági gyűlés, d. u. pedig előterjesztelt fog ugyanott tartatni.

* **Színház.** Tegnap Tájkeri Berta jutalomjátékául »A Notre-Dame-i templom harangozója« című hatásos népies színjáték került előadásra. Tájkeri Berta Eszmeraldát játszotta s több jelenetével hatást keltett. A színház teljesen megtelt. — Holnap »Vasgyáros« kerül színre. — A kardalnok jutalomjátéka virágvasárnapján lesz ősi szokás szerint. Meghívták ez alkalomra Hadai Sándort is, szintársulatunk volt népszimfoniakészt, ki elfogadta a meghívást s a jutalomjátékon a »Csikós« első felvonását s a »Tündérlak Magyarhonban« című népszimfoniában a huszárt fogja játszani. Ezenkívül a kardalnokok előadják a kitünő Sziawianszky-párodját, melyben a tenort Karacs Imre fogja énekelni.

*** Idegen hang** szólal meg a Gili Balázs tegnapi tárczájában. Nem tudtuk addig, hogy egy debreczeni hírlapnak mindenekelőtt az uriaság imponál — még a szini kritikában is. Mi nem resteljük bevallani, hogy Ráthonyi urról nem tudtuk, hogy bonvivantnak készül, azt láttuk, hogy Orestest játszta s azt hallottuk felőle — hogy hozzánk lenne szerződötve. Ezért, nem »lerántottuk«, csak pénteki jatekáról mondtuk el véleményünket, Ez talán nem olyan »példátlan Európában« s engedje meg nekünk t. laptársunk, hogy ha Nádai jó bonvivantnak tartja Ráthonyi urat, mi pénteki alakítását a magunk eszével továbbra se tartjuk sikerültnek. A rendezést mi is kitűnőnek mondtuk. A kritika fölött mosolyoghat Ráthonyi ur s ildomtalanságnak nevezheti Gili Balázs, de mi első egyuttal ildombeli kötelességünknek tartjuk a közönséggel szemben, hogy a magunk kritikáját sem rokonszenvenek, sem el-lenszenvenek alá ne rendeljük s főképen, hogy a magunkéval ellenkező véleményt ne gorombasággal czafakodjunk. S azért mondjuk most laptársunk tegnapi tárczájának reánk vonatkozó hangját idegennek, mert azt tőle nem vártuk, hogy egészen őszintén szóljunk. Ennek kijelentésével — legyen velünk és köztünk béke, vannak nekünk — debreczeni újságoknak — egyéb fontos és közös feladataink, mint az, hogy egymással czafakodjunk, a mint hogy mi Gili Balázsra soha olyat, a mit nem mondott, rá nem fognánk. (S—s.)

*** Halálozás.** Galantai Fekete Gyula folyó hó 15-én, életének 48-dik, boldog házassága 11-ik évében, 15 napi súlyos szenvedés után, azylob következtében elhunyt. A megboldogult földi részei f. hó 18-án délelőtt 10 órakor fognak, a czegléd-utcai 51. számú háztól a róm. kath. egyház szertartása szerint, a szent-anna utcai sirkertben örök nyugalomra tétetni, A temetést a »Kegyelet« temetkezési intézet rendezi.

*** Megégett gyermek.** H. Böszörményben Bácsi Bálintnak Klára nevű 6 éves lánya az égő petróleumlámpát magára döntötte A szerencsétlen gyermek oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy más nap meghalt.

*** Ö. T.** A debreczeni önkéntes tűzoltó-egyl. 1891. ápril 5-én d. u. 3 órakor az őrtanyán tartja meg XIV-ik évi rendes közgyűlését, melyre az egylet alapító-, pártoló és működő (rendfentartó) tagjai tisztelettel meghívatnak. **Tárgysorozat:** A parancsnokság évi jelentése. Költséglőirányzat megállapítása. Számadás- és leltárvizsgáló bizottság választása. Időközben üresedésbe jött parancsnoksági és tisztviselői állások betöltése. Netáni indítványok tárgyalása. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság választása. — A parancsnokság.

*** A nagyerdei vígadó új bérlője.** Ma d. e. a városháza nagytanácstermében árverések voltak. A nagyerdei vígadó kibérelésére árvereztek először. Eddig Papp György 1300 frtért bérelte, most a kikiáltási 2275 frt volt s Aron Miksa ígért leg többet — 2504 frtot. Papp György csupán 1 frttal ígért kevesebbet — a nagyerdei vígadó bérlője tehát Aron Miksa lesz.

*** Gyászjelentés.** Özv. Borbély Imréné, szül. Koszorus Julianna; ugy a maga mint gyermekei: Mária, férjével Erdei Mihálylyal; Dr. Borbély Imre, Borbély József, nejevel Véd-ródy Ottiliával, fájdalomtól megtört szívvvel tudatják a felejthetetlen jó férjnek, apának, após-nak és rokonnak néhai *Kőrösi Borbély Imre* urnak debreczeni reform. egyházi presbyter és iparkamarai tanácsosnak folyó hó 15-kén éjjeli 11 órakor, életének 61-ik, boldog házasságának 36-ik évében, rövid szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. Drága halottunk földi részei f. hó 17-én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint előbb a nagy-hatvan-utcai 1524-ik számú halottas házunk-tól, majd a czegléd-utcai új templomban tartandó rövid ima után, a czegléd utcai sirkertben örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességétélre a boldogultnak rokonait, barátait és jó ismerőseit bánatos szívvvel meghívjuk. — Debreczen, 1891. márczius 16. Áldás és béke lengjen porai felett.

*** A hittanszéki önképző Társulat** f. hó 13-án verseny imádkozást rendezett, melyen az I. díjat (3 frt) Rohoska József 1 th. II díjat (2 frt) Miklovicz József 3 th. nyerte el.

*** A gyorsíró egylet** által f. hó 1-jén rendezett Gabelsberger-ünnepélyen a versenyírás I. díját (3 frt.) Veres István 7 o., II. díját (2 frt) Szücs Miklós 7 o., nyerte el, amaz perczenként 180, emez 170 szótaggal.

*** A tiszántuli egyházkerület** tanügyi bizottsági gyűlése jövő április hó 4-én fog tartatni a debreczeni főiskola tanári gyűléstermében. Főtárgyai a megürült bölcészeti tanszék betöltésére vonatkozó előintézkedések megtétele és a görög nyelvnek egyházkerületünk gymnasiumaiban taníttatása felőli véleményadás leendene. — Az egyházkerületi tavaszi közgyűlés vagy április 27-én, vagy pünköst csonka hetében veszi kezdetét. Véglleges megállapodás e kérdésben még nem történt, csak az a bizonyos, hogy április 27-ike előtt a közgyűlés nem fog elkezdődni.

*** Új lapok.** Márczius 15-én, a sajtószabadság ünnepnapján, két új lap mutatvány száma jelent meg. *V e r h o v a y* Gyula Budapestén »F ü g g e t l e n U j s á g« czim alatt politikai napi lapot indított, melynek előfizetési ára egy évre 14 frt. A mutatvány szám tartalma igen gazdag. H. Szoboszlón pedig »S z o b o s z l ó é s V i d é k e« czim alatt társadalmi hetilap indult meg. Szerkeszti S z ü c s Bálint, kiadja P l ó n Gyula. A mutatványszám élénken van összeállítva, kiállításra is izléses.

*** A szakáll.** Érdekes esetről beszélnek most Debreczenben. Egy ismert fiatal ügyvéd hátrafont karokkal sétál az irodájában, midőn kopogtatnak. Belép egy ur, aki kétszer olyan magas mint az ügyvéd, hozzá akkora szakállal van, mint valami profétának. Bemutatta magát. — En Kerekes Gyula vagyok.

Ez nem lehet kliens. A külső, hang és a modor szegényes alázatosságot fejez ki. A kis ügyvéd hátraszegi a nyakát és fölnezi a toronyemberre.

— Mivel szolgálhatok?
A göndör szakáll megremeget s olvadékony, kéro hang tölti meg a szobát.

— Két hét óta járok-kelek a városban, irnoki állást keresek. Hiába... Pedig nem kérek sokat, csakhogy éppen a betéví falatom meglegyen.

A kis ügyvédnek éppen szüksége volna irnokra, mert hetek óta keres már az iroda számára egy alkalmas embert. Igen ám, hanem ilyen lengő szakállas embert, hogy alkalmazzon, hiszen a kliensek összetévesztik majd őket. Az irnokot nézik a princípálisnak és vice versa.

Tagadó választ ad a nagyszakállas embernek.

— Sajnálom Kerekes ur, ha tegnap jött volna, talán... De ma már megigertem egy másikat.

Kerekes felsóhajt és busan távozik. Delután ismét kopogtatnak a kis ügyvéd lakásán. Ismét egy hosszú ember lép be, aki éppen kétszer olyan magas, mint a fiskális, hanem jobb kepe van, mint a delelőtti szakállas óriásnak, mivel ennek le van borotválva hajusza, szakállal is.

— Hallottam, irnokra van szüksége ügyvéd urnak.
— Még pedig azonnal...
Megkötötték az alkat. Havi fizetés 25 frt.
— De hiszen a nevét se tudom még.
— En Kerekes Gyula vagyok.
— Ah, éppen ilyen nevű ur volt nálam délelőtt.

— En vagyok...
— Ön?
— Lássá fiskális ur, levágattam azt a gyönyörű szakállam, mert utamban volt. A nagyszakáll miatt nem tudtam egy kis kenyér-hoz jutni, az ügyvédek feltek alkalmazni...
Savanyu képet vágott és elkeseredetten simogatta leborotvált arcát.

*** Iskolaszéki ülés.** A debreczeni ref. egyház tanácstermében 1891. évi márczius hó 18-ik napján d. u. 3 órakor iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

*** Piaczi árak** A Debreczenben 1891 mártius 10-én tartott heti vásárról:

1 mm. Buza	8.00	7.80	7.60
1 » Kétszeres	7.00	6.80	6.60
1 » Rozs	6.50	6.40	6.30
1 » Árpa	6.70	6.60	6.50
1 » Zab	7.00	6.90	6.80
1 » Tengeri	7.00	6.90	6.80
1 » Köles	6.00	5.90	5.80
1 zsák burgonya		1.70	
100 kiló Szalonna	45.00	44.00	43.00
100 » Háj	50.00	49.00	48.00

*** Nyilvános köszönet.** Mindazon rokonok, jó barátok és ismerősök, valamint a nagy közönség tagjai, kik felejthetetlen ferjem végtisztességételen megjelenni sziveskedtek s bánatomban osztoztak, fogadják ez uton is szívből jövő köszönetemet. Debreczen, 1891. márcz. 16. Özv. Urbányi Ferenczné.

TÖRVÉNYSZÉK.

Csödstatistika. Tavaly Magyarországon 66 bíróság összesen 347 csődöt nyitott. Mint az előző években, a bukások száma tavaly is az első felévben (189) nagyobb volt, mint a másodikban (158). Összehasonlítva ez adatokat az előbbi évekéivel, mikor 1886-ban 360, 1887-ben 332, 1888-ban 373, 1889-ben 394 csődöt nyitottak, kitünik, hogy az 1887. év kivételével a lefolyt évben volt a legkevesebb bukás, a mi örvendetes jelenség. Budapestre 48 csőd esik és a fiváros után a pozsonyi és a békésgyulai törvényszékek vannak a legnagyobb (egyenként 15) számmal képviselve. — Debreczenben 14. Pécssett 11, Nagyváradon, Nyiregyházán és Szegeden 10—10 csődöt nyitottak. Öt bíróságnál: a pestvidéki, csikszeredai, deési, dévai és kézdivásárhelyi törvényszékeknél nem fordult elő csődeset.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Kedden, 1891. márczius hó 17-én:

Orpheus a pokolban.

S Z E M É L Y E K :

Aristeus (Plutó)	—	—	—	Kiss F.
Jupiter	—	—	—	Andorfi.
Orpheus	—	—	—	Karacs.
Stix John	—	—	—	Hegyesi.
Merkur	—	—	—	Nagy J.
Bachus	—	—	—	Gulyás.
Mars	—	—	—	Némethi.
Minerva	—	—	—	Havyné.
Euridike	—	—	—	Szilassy I.
Dianna	—	—	—	Ellinger I.
Közvélemény	—	—	—	Vertán A.
Juno	—	—	—	Locsarekné.
Venus	—	—	—	Tájkerti B.
Cupidó	—	—	—	Várnai.
Iris	—	—	—	Egyed M.
Morpheus	—	—	—	Szentes.

CSARNOK.

Szegény Dolóres.

Andaluziai novella.

Irtá: **Fernan Caballero.** Fordította: **L. E.**

(Folytatás)

Dolóres mindannyiszor eltakarta az arcát. Eszébe jutott az a jelenet, mikor Lórincz megragadta a kezét és megvallotta neki szerelmét. Ő akkor azt felelte rá, hogy nem szereti. — Lórincz pedig nem haragszik reá e kegyetlensége miatt, de még odaadóbb szerelemmel rajongja körül. Ugy érezte, hogy nem érdemli meg a Lórincz szerelmét.

Cattarina asszony nem tudott arról semmit, hogy Lórincz szereti Dolórest. — Ő sem mondta meg anyjának, hogy a fiu szerelmet vallott neki, bár ugy érezte, hogy ezt meg kellett volna mondania az anyjának még akkor, de nem is gondolt vele. Most már minék is

mondaná meg, ha akkor nem tette? Csupán a bizalmatlanság gyanuját keltené föl beteg anyjában, kinek kedélyét most a legkisebb dolog is képes fölzavarni. Sokszor elgondolkodott, a a Lőrincz szerelméről, melynek véghetetlen nagyknak kell lennie, ugy érezte.

Dolóres kezdett jobban érdeklődni Lőrincz iránt s ugy tapasztalta, hogy az valódi férfi, olyan, amilyennek az anyja festette előtte az apját.

Eddig közönyös volt Lőrincz iránt, de most többször rajta kapta magát, hogy Lőrinczen felede a szemeit.

VI.

Dolóres egész nap kézi munkával foglalkozott, hogy anyjának orvosságra valót szerezzen, mert időnkint előjött a Cattarina asszony láza. Egy szatócsnő dolgoztatott vele s jól megfizette a kézimunkáit.

Egy reggel Dolóres több kézimunkát fejezett be a szatócsnő számára.

— Azonnal visszajöjök, — mondá anyjának, csupán a bevégzett kézimunkáimat viszem a szatócsnőnek.

Dolóres megcsókolta az anyja kezét és eltávozott.

Cattarina asszonynak nagyon fájt a magány s eszébe jutott, hogy milyen boldog lenne most ő, ha Tamás itt volna az ágya mellett. Vajon hol van már azóta az ő jó fia. Talán nem is él már, talán bele fullt a tengerbe? Oh, ez iszonyu lenne. Sohasem látja ha többet az ő kedves Tamását — elrabolta tőle a tenger, mely már a férjétől megfosztotta őt.

Cattarina asszony haragos szemeket vetett az ablakon keresztül a tengerre, melynek hullámain éppen akkor tünt fel egy vitorlásnak az árbocza.

Cattarina asszony összerázkódott. Hát ha igazságtalan volt a tengerhez, mert vajon nem azon a hajón tér-e Tamás vissza? A jót könnyen elhiszi az ember. Cattarina asszony is reményteljes vágyakozással nézte a fel-fel tűnedező hajót. Lázás képzelődésében már látta a vitorlás fedélzetét — ott van rajta Tamás is és két karját kitérve kiált felé:

— Anyám, visszajöttem hozzád.

Cattarina asszony gyorsan kilépett az ágyból és öltözködni kezdett. Elhatározta, hogy kimegy a tenger partjára és ott várja be a hajót.

Mikor öltözetével elkészült, gyors léptekkel hagyta el a szobát s a folyosón észrevétlenül átsurranya, a tenger felé sietett. Szaladni szeretett volna, de nem bírták a lábai, még a menés is terhére volt, de égő vágya erőt adott neki s rövid idő múlva a tenger partján volt. A vitorlás gyorsan sikamlott a part felé, Cattarina asszony le sem vette szemét róla — s mikor a horgonyokat leeresztették a matrózok, oda kiáltott a hajó orrán álló matróznak:

— Ott van Buenos Tamás?

— Nem ismerjük, kiáltott vissza a matrós s folytatta a munkáját.

Cattarina asszony megkövülve állott egy helyen. Tehát ez a reménye is csalódást hozott a szívére, tehát Tamás nem jött haza hozzá? Kétségbeesése ismét előntötte lelkét s fájdalmasan kezdett zokogni, azután futott arról a helyről, a hol a csalódás érte. — Nem tudta merre megy, mert nem tudott gondolkodni, csupán egy pontra irányította összes figyelmét, Tamás járt az eszében, midőn a tenger viharaival küzd, aztán elmerül, meghal.

Cattarina asszony a tengerpart hosszában futott, de lábai nem bírták sokáig s egy szikla mellett összerogyott a fáradságtól. Tompa zokogását elnyomta a tengeri szél. Midőn kisírt szemeit a tengerre meresztette, ajkait elhagyták a panaszos hangok s a düh kitörése váltotta fel azokat. Ugy érezte, hogy gyűlöli a tengert, teljes lelkéből, a miért a férjét és a fiát elrabolta tőle.

Kétségbeesésében a sziklán véresre verte az ökleit, aztán oda rohant a tenger partját nyaldosó habok elé, lehajlott hozzájuk, ugy átkozta azokat, a miért a férjétől, meg a fiától megfosztották.

Már délfelé járt az idő s Lopez Mátyás a fiaival hazafelé tartott. Lőrincz figyelmessé lön a hangra s a mint megpillantotta Cattarina asszonyt a sziklán, azonnal futni kezdett felé. Nagyon megrettent, mert a szegény nő nagy veszedelemben forgott — Egészen kihajlott a szikláról és ugy fenyegette a két öklével a habokat, de elvesztette az egyensúlyt és lebukott a szikláról a tengerbe.

Lőrincz látta ezt a borzasztó jelenetet s kettőzettel erővel futott fel a sziklára, de már későn érkezett, Cattarina asszony felett összefutottak a habok. Nem habozott sokáig, belevetette magát a tengerbe s mint jó uszó, pár pillanat múlva rá akadt a fuldoklóra, aztán balkezevel megragadta, magához szorította és kiuszott vele a partra.

Lopez Mátyás meg a fia is látták ezt a jelenetet és ők is siettek oda. Midőn Lőrincz kiemelte Cattarina asszonyt a partra, akkorra már ők is oda érkeztek s az eszméletlenül fekvő nőt együttesen ápolás alá vették. Lopez Mátyás tudott bánni a vízbe fulltakkal s a mint Cattarina asszonyt megvizsgálta, örömmel kiáltott fel.

— Még él.

Aztán dörzsölni kezdték s rövid idő múlva Cattarina asszony felig felnyitotta a szemét, de ismét elvesztette eszméletét. Most felemelték őt a csacsira és óvatosan haza vitték az ágyába.

Dolóres már akkor otthon volt s halálfelelmeket állott ki, midőn anyját nem találta az ágyában; nem tudta elgondolni, hogy hova lehetett. Összeszaladgálta a szomszédokat, mindenütt kérdezősködött az anyja felől, de nem tudott neki felvilágosítást adni senki.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Állatkiállítás. Az országos magyar gazdasági egyesület Budapest főváros területén, a városiiget megfelelő helyén, egy vásárral kapcsolatos állatkiállítást rendez, melynek főmozzanatai a következők: 1891. apr. 12—21-ig bezárólag: VIII. tenyészállatvásár kiállítás, mely mellett megengedtetik gazdasági gépek, szerszámok és anyagok bemutatását. 1891. máj. 3—10-ig bezárólag tenyész- és használati lovasár és kiállítás, szerszám és istállóberendezések bemutatásával. 1891. máj. 4-én kettős fogatok ügetőversenye 20 km. távolságra. 1891. máj. 8-án a magyar Tattersall-egylet árverése. 1891. máj. 9-én négyes fogatok ügetőversenye 40 km. távolságra. 1891. máj. 10-én a főnti versenyekben résztvevő lovak pályázata kondíció díjra. 1891. május 13 és 14-én hizomarhavásár és kiállítás. A kiállítás részletes tervezete, a bejelentési ívek és az összes tudnivalók a rendező-bizottság irodájában, Budapesten, a Köztelken (Üllői-ut 25. sz.) kívánatra mindenkinek megküldetnek.

Közbányai sertésüzlet.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

márczius 14
a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Óreg nehéz páronként 300—400 klgon felüli sulyban 47.—48.—, Óreg közép páronként 300—400 klg sulyban —, — 3. Fialat nehéz páronként 320 klgon felüli sulyban) 49.50—50.— 4. Fialat közép páronként 251—320 klg sulyban 48.—48.5, 5. Fialat könnyű páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) 48.50 49.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz páronként 280 klgon felüli sulyban) —, — 7. Közép páronként 220—210 klg sulyban) 47.50—48.5, 8. Könnyű páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 47.50—49.—, III. Szerbiai: 9. Nehéz páronként 260 klgon felüli sulyban 46.—47.— 10. Közép páronként 220—260 klg sulyban) 46.—47.— 11. Könnyű páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 45.—46.— Sertés létszám: márcz. 12. napján volt készlet 91,260 darab. A hizott sertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan. Hizalni való sertés —, —, malacz (4—11 hónapos korban felhajtott —)

Budapesti gabonatózsde. Márczius 16-án. Buza tavaszra 833 pénz, 834 áru, máj.—jun. 817 pénz, 819 áru, őszre 783 pénz 784 áru. — Tengeri (új) 1891. máj.—jun. 620 pénz, 621 áru. Zab tavaszra 697 pénz, 699 áru, őszre 611 pénz, 613 áru. Káposztarepeze aug.—sept. 1454 pénz, 1450 áru.

Szerkesztői üzenetek.

Ábrányi Emil urnak. Budapest. Nagyon sajnáljuk, hogy a költemény a szombati számba későn érkezett. Megkaptuk ugyan a déli órákban, de már akkor nem tudtuk neki helyet szorítani.

»Rügyeső ág.« A tavasz kellemeit ne csúfítsuk el ilyen gyöngye versekkel.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
Dr. Bakonyi Samu, főmunkatárs.

Pályázati és eladási hirdetés.

A debreczeni jótékony nőegylet által a Péterfia-utca 932-ik számú üres telkén az elfogadott terv szerint felépítendő árvaház felépítésére zárt ajánlati pályázat hirdettetik s a pályázni szándékozók felhivatnak, hogy **zárt ajánlatukat folyó é. márczius 28-ik napjának d. e. 12 órájáig** alulírott nőegyleti elnöknel (Péterfia-utca 974) adják be.

Később beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatnak kifejezetten magában kell foglalnia, hogy az ajánlattevő az **épitési tervet és feltételeket ismeri**, azokat magára feltétlenül **kötelezőknek** tekinti, továbbá magában kell foglalnia **azon összeget számmal és betűvel kiírva**, melyért ajánlattevő az árvaház teljes felépítését felvállalja oly módon, hogy esetleg felmerülhető pótmunkáért semmit fel nem számíthat. Az ajánlat az ajánlattevőre feltétlenül kötelező.

A végleges terv és a részletes épitési feltételek a **ref. főiskola pénztári hivatalában** a hivatalos órák alatt megtekinthetők, s ugyanott jegyzetek és vázlatok készíthetők.

Az ajánlat mellett **bánatpénzül a választi összeg 5%-a** készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban leteendő.

Egyidejűleg közhírré tétetik, hogy a Nőegylet a régi árvaházi épületet, vagyis a kismester-utca **1437. sorszámu házastelket**, melynek területe összesen 541⁸⁶/₁₀₀ ölet tesz ki, **II nyilas 850 ölnyi ondódi szántóföldjével együtt** szintén zárt ajánlat útján eladja. **A zárt ajánlatok f. évi márczius 28-ik napjának d. e. 12 órájáig** szintén alulírt elnöknel adandók be. Az ajánlatban a vételári összeg számmal és betűvel kiírandó s annak 5%-a bánatpénzül egyidejűleg készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban leteendő. Az ajánlat az ajánlattevőre feltétlenül kötelező.

A birtokbavétel, fizetési feltételek s minden más felmerülhető kérdés tekintetében Dr. Tüdös János nőegyleti titkár-nál (N.-Csapó-u. 9. sz.) felvilágosítás szerkeszhető.

Debreczen, 1891. márczius 15-én.

Veressné Szathmáry Teréz
nőegyleti elnök.

Nyilttér.**Leszállított áruk.**

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a házban folyó építkezések folytán üzlethelyiségemből kénytelen vagyok **egy időre** kiköltözni s ennek következtében az üzletemben főlhalmozva lévő árukat márczius 1-sejétől kezdve

beszerzési árak mellett

árusítom el.

Tisztelettel

BENYÁTS EMIL.**Hirdetés.**

A tavaszi időnyre nagy mennyiségben vásárolt

NŐI RUHASZÖVETEK

hozzávaló legújabb díszek már raktárunkra érkeztek s azokat ujonnan legnagyobbított üzlethelyiségünkben igen jutányos áron árusítjuk el.

Az időn igen nagy választékban hoztunk

napernyőket

feltűnő olcsó árakhoz.

Szabó Lajos fiai.**Rickl József Zelmos****DEBRECZEN.**

Ajánl valódi **oberndorfi répa-magot**, legjobb minőségű **francia és magyar luczerna-**, vörös virágú **lóhere-**, ugyszintén angol és francia **fűmagot.**

Buza pácóláshoz legjobb minőségű **kékkövet**, továbbá **gépolajat**, olajban tört **festékeket**, mindennemű **fűszerárúkat** legjutányosabb áron.

A temesvári és aradi **tömörített marha-trágya gyáraktól** az egyedüli főraktárt átvettem és elfogadok egész kocsirakományra való, vagy kisebb mennyiségű megrendeléseket is.

SCHLICK-féle**vasöntöde és gépgyár
részvénytársaság
BUDAPESTEN.**

Gyár és irodák:

VI, külső Váci-ut 1696/99.

Városi iroda és raktár:

VI, Podmaniczky-utca 14.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű **gőz- és járgány cséplőkészülékeit** és számos első díjakkal kitüntetett **szabad. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit**

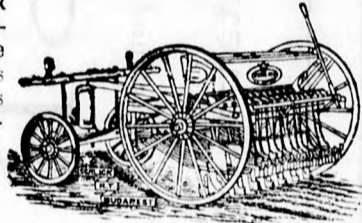

és szabadalm. mélyítő-ekéit, eredeti **SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekéit**, — talajmivelő eszközzeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavetőgépeit.

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (**BAKER és VIDATS rendszer**), takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és daralók, szabad. Jókay-féle »Hungaria« daráló-gépek erőhajtásra, őrlőmalmok és olajmalomrendezések. Eredeti amerikai kévekötő és marok-rakó arató-gépek és fűkasáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

**Előnyös fizetési feltételek.
Legjutányosabb áruk.**

Arjegyzekek kívánatra ingyen s bérn.

DEBRECZENBEN minta raktár **TRNKA FERENCZ** urnál.**A DEBRECZENI HELYI VASUT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG****f. 1891. évi márczius hó 22-én délelőtt 10 órakor**

a városháza nagy tanácstermében tartja

IV-ik rendes évi közgyűlését,

melyre a t. részvényesek ezennel meghívataak.

T Á R G Y A K:

- I. Az igazgatóságnak az 1890. évről szóló üzleti jelentése, ugyszinté erre vonatkozólag a felügyelő bizottságnak je'entése.
- II. Az 1890-ik évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
- III. Az osztalék meghatározása.
- IV. Alapsz. 54. §. értelmében az igazgató tagok jelenléti jegyei értékének valamint az alapszabály 60. §. értelmében a felügyelő bizottság díjainak meghatározása.
- V. Az alapszabályok 41. §-a értelmében két kilépett igazgatósági tag helyének választás utján betöltése.

Az igazgatóság.

Jegyzet: Az alapszabályok 27. §-a: »A ki a közgyűlésen szavazati jogát gyakorolni kívánja, részvényeit a közgyűlés határnapja előtt 3 nappal, Debreczenben a debreczeni helyi vasut részvénytársaság üzleti irodájában és az ipar- és kereskedelmi bankban, vagy Budapestben Lindheim és Társa cég irodájában V. kerület, Széchenyi-tér 5. sz. alatt, letéteményezni köteles.

A „DEBRECEZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat s t.

a legizesebb kivételben és jutányos árak mellett.

▶ Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére címzendők. ▶

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legregőbb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECEZEN”

s nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szíves pártfogásába.

▶ **Bíróségi nyomtatványok készletben vannak.** ▶

Nyomtatott a „Debrezen” nyomda részvénytársaság nyomdájában. 1891.